

מכתבים

לא זו דרך

כל זמן שאנשי הימין פלוש יהודים מ- ברית המועצות מפגינים — זה טוב ולגיטימי.

אך כאשר הם לומדים להכות ולא להגן, לכבוש את משרדי רפ"ח ולעוקב נגד כל סוטה מדרכם — זה רע ומבשר רעות. זו לא דרך האיחוד של עמנו! איחוד לא נקנה בדם!

בני ציטריק, תל-אביב

ער הסוף

הקורא אריה פרנק מגרמניה בא בטענות לבמאי הבכחאי אריה זקס (הטולס הזה 1753) על שהוא לא מעז להפשיט את שחקניותיו עד הסוף. כהשאה להצגת עירום אמיתית

"הו כלכותה"

ציפף פרנק תמונה מתוך הצגת הו כלכותה. לפי דעתי גם לפרנק אין דם. התמונה ש- שלח היא צימחונית לגמרי.

כדי להראות לכם ולקוראים מה אפשר באמת לראות בהו כלכותה, אני מצרף תמונה מתוך המחזה.

אריה לב, בת-ים

מחשבותיו של היושבראש

האם דן בן-אמוץ אמיץ עד כדי כך שאינו חושש מפטריון מהעיתון האחרון שמצא בו מחסה?

האם אורי אבנרי פוחד ממנו עד כדי כך שהוא חושש לפטר אותו? או אולי כל זה מפורק מתוך מגמה להציג את אבנרי כ"ליברלי"?

ממש מפתיע איך קורה שהדיקטטור הזה מאפשר למישהו לכתוב בהעולם הזה דברים הנוגדים את "מחשבותיו של היושבראש..." שכן, כעורך — קיצוני אבנרי בהרבה מ- עורכי הטיימס, מעריב וידיעות.

לכן, כאמור — הפתעה!

(סלחו לי על שאיני חותם בשמי, אך מחלת הרדיפה שבי לוחשת לי להתר מה- מאפיה של ש.ש.)

קורא, תל-אביב

החכם באדם

הפכתם לעיתון תבוסתן עם מנהל חשבו- נות גרוע במיוחד, המתיימר להיות "החכם באדם". אתם מבזבזים עמודים שלמים כדי להתפלם עם "החכם" ההוא.

אגב, "החכם" ההוא אינו עונה למכתבים הנשלחים אליו ואשר אינם מוצאים חן ב- עיניו. טעמו המעודן. לפני יותר מחצי שנה ביקרתי מאמר שלו, שבו הוא מפרט את סדר יומם של שבוינו במצרים, המבלים במלון מקומי — לא קיבלתי אף מילה אחת תשובה!

אברהם רוזנצווייג, ירושלים

קוראים השוחחים מכתבים מתבקשים לנפח אותם כפצצה. עדיפות תינתן למצרפים תמר נות למכתביהם.

(המשך מעמוד 9) חשבון המדינה בכדי שיוכלו לעשות צרות לרוב אורחיה!

ש. זמיר, אמירים

התלבושת האחרת

והמצב הכלכלי

אני חושב ומסכים עם דן בן-אמוץ כי תל-בושת אחרת מיותרת במיסגרת בית-הספר וכל הטענות של מרדכי מילר כאלו זה מרחיק את המרוץ המטופש אחר רמת-החיים ויוקרה מדומה מ- גבולות בית-הספר ועוד כיוצא באלה, אין להן שחר.

טימברג

אני תלמיד תיכון שצריך ללכת מדי בוקר בתלבושת א- חידה לבית-הספר. גם התלבושת האחרת אצל מי שרוצה בה יכולה להביא לתת-רויות שונות. למי של, תלמיד שהמצב הכלכלי בביתו טוב יותר והאגורה מצו-

יה בכיסו, יכול להרשות לעצמו שיהיו לו שלוש חולצות ושלושה זוגות מכנסיים מן התלבושת האחרת ולהחליף את התלבושת שלוש פעמים בשבוע, לעומת תלמיד שה- מצב בביתו טוב פחות, ויכול להרשות ל- עצמו פעם בשבוע להחליף את בגדיו ואז הם לא נקיים ומגוהצים כמו של זה ה- ראשון, ושוב יש תחרות ביניהם.

ובעצם, כפי שדן בן-אמוץ אמר: האם אין הבדל חברתי באמת במציאות? מדוע יש להסתיר זאת?

כל תלמיד מכיר טוב מאוד את המצב ה- כלכלי של התלמיד השני ואין צורך בתלבו- שת כדי לראות זאת.

יעקב טימברג, תל-אביב

איך למצוא את

בעיני אשה?

בכתבתו בעניין ערות המזרח ("הפנתר והיגואר", העולם הזה 1750), כתב אורי אבנרי על ראש הממשלה באופן רגשי ו- בלתי-רציונאלי.

הוא יוצא בבירור מתוך דעה קדומה (אני טינישית) — וזו גישה אירציונאלית — ומנסה להדביקה — למי? לפוליטיקאים אי- דאילוסטית ו"בעלת כשרון פוליטי רב", כפי שהתבטא גם בטיימס בעל הראיון המפורסם. אגב, אותה אירציונאליות מתבטאת גם בשימושו במונח "גבריות" ו"להוכיח את הגבריות" — ביטוי שבעידן שלנו, ועוד קודם לכן, כבר אבד עליו הכל. כדי למצוא חן בעיני אשה אין כיום צורך להיות ראש-כנופיה. מספיק להיות אהב, עדין, ובעל-רגש בכלל... וסקסי. חוץ מזה, ראש-כנופיה יכולה להיות גם אשה. האם נאמר ש"היא מנסה להוכיח את גבריותה?"... מצחק.

ד. אפרת, תל-אביב

גישה

לא עניינית

אני מבקש להעיר תשומת-לב לתופעה ה- חוזרת ונשנית כמעט בכל כתבה בעיתון: כוונתי להערות המלחת דמויות שונות בהן דנה הכתבה.

בהעולם הזה 1751, בסקירה שהופיעה על הצבעות אי-האמון בממשלה של סיעות גח"ל והמרכז החוסשי, מדובר ביו"ר הישר-

בה מרדכי ביבי. הכותב אינו שוכח לצייץ שהח"כ הנ"ל הוא מיוצאי עירק(!)

בכתבה המופיעה בגליון 1752, מדובר בשחקניות הקאמרי בהצגת הבכחאי, ו- היא מביאה דברים מפי כל אחת מהן.

אך באותה הודמנות אין הכותב שוכח ל- ציין ש"לאה מכנס הסתבכה עם החוק לפני מספר שבועות."

אני מביא כאן רק שתי דוגמאות משתי כתבות השונות באופיין לחלוטין, כדי להצ- ביע על גישה מאוד לא עניינית המאסינת כתבות בעיתון מדי שבוע בשבוע.

דב ברנשטיין, תל-אביב

ברנשטיין

לאירופה הפלגה שכולה חוויה באנית הפאר א.ק. לינדוס

הגדולה ביותר הפועלת בקו ישראל-איטליה 18 אלף טון.

קו דו-שבועי מחיפה לאיטליה

ההפלגות הבאות: 23.4, 9.5, 23.5, 6.6

אפשרות סיור בנמלי הים התיכון

לימסול-פמגוסטה-רודוס-כרתים-פיראוס-קורפו-דוברובניק-ברנירזי-אנקונה.

- * בריכת שחיה
- * אולמות בידור מרווחים
- * קולנוע
- * תזמורת, ריקודים

* מטבח אירופאי וים תיכוני מעולה

DRIVE IN

DRIVE OFF

נסיעה הלך ושוב לאיטליה החל מ-1000 ל- כולל כל המסים.

כרטיסים אצל כל סוכני הנסיעות או אצל הסוכנים הכלליים לישראל:

ויקינג, חברה ימית בע"מ.

חיפה דרך העצמאות 104, טל. 524295

תל-אביב רח' אלנבי 300, טל. 625864, 625994

ירושלים רח' אגרון 28, טל. 25770

שנת הבניה 1954. דרגת סיווג בטיחותית שניתנה ע"י אנף הספנות והנמלים במשרד התחבורה י"י.

EFTHYMIADIS LINES
PIRAEUS

אין מילון כ...
מינולטה

לחשיג בחנויות המובחרות